

Task Force

på området udsatte børn og unge

Analyserapport Langeland Kommune

Marts 2023

Indhold

1. Introduktion	1
Resume	1
Task Forcens baggrund og formål	1
Task Force-forløb i Langeland Kommune.....	2
Rapportens opbygning og datagrundlag	4
2. Overordnet styring og faglig ledelse	6
Langeland Kommunes oplevede forandringsbehov.....	6
Politik, strategi og styring	7
Ledelsesinformation, ledelsestilsyn og sagssparring.....	10
Tværfagligt samarbejde	12
Øvrige opmærksomhedspunkter i overordnet styring og faglig ledelse.....	15
3. Kvalitet i sagsbehandlingen	18
Langeland Kommunes oplevede forandringsbehov.....	18
Mønstre i kommunens praksis vedr. inddragelse	18
Mønstre i kommunens praksis vedr. faglig udredning	20
Mønstre i kommunens praksis vedr. valg af indsats	26
Mønstre i kommunens praksis vedr. opfølgning	30
Øvrige opmærksomhedspunkter i sagsbehandlingen.....	32
4. anbefalinger til Langeland Kommune	34
Overordnet styring og faglig ledelse.....	34
Kvalitet i sagsbehandlingen	35
Bilag 1 Datakilder og metode	37

1. Introduktion

Resume

Denne rapport indeholder en analyse af myndighedsarbejdet på det udsatte børn- og ungeområde i Langeland Kommune. Rapporten er udarbejdet af Den Permanente Task Force på området for udsatte børn og unge i 2023. Rapporten er udarbejdet på baggrund af skriftligt materiale, dialog og interviews med en række aktører i Langeland Kommune samt en sagsvurdering gennemført af Task Forcen. Grundlaget for rapporten er indhentet i perioden oktober 2022 – januar 2023, og kommunen kan have iværksat tiltag siden da, som ikke er indeholdt i rapporten.

Task Forcen ser hos både ledelse og rådgivere i Langeland Kommune et stort ønske og engagement i at sikre en lovmedholdelig sagsbehandling af god kvalitet med brug af socialfaglige metoder.

Overordnet ser kommunen mange af de samme forandringsbehov, som Task Forcen har identificeret, og der er enighed om behovet for et fælles fagligt fundament, øget systematik og ensartethed i sagsarbejdet. Ligeledes er der enighed om behovet for en overordnet ramme for Familieafdelingens arbejde i form af strategier, visioner og målsætninger, ligesom der er enighed om behovet for at styrke det tværfaglige samarbejde.

Task Forcen har identificeret behov for et fælles velkendt børnesyn på tværs af kommunen og i tråd hermed en øget inddragelse og et styrket samarbejde med børn og familier. Herudover ser vi et behov for kontinuerlig fremadrettet drift, løbende faglige vurderinger og korrekt journalisering i sagerne.

Vi ser desuden et behov for, at rådgiverne modtager tilstrækkelig oplæring og faglig sparring, og at rammerne for deres arbejde i øvrigt understøtter, at de kan levere lovmedholdelig sagsbehandling af god kvalitet.

På den baggrund har Task Forcen udarbejdet en række anbefalinger til Langeland Kommune. Disse kan læses i slutningen af rapporten. Anbefalingerne spænder vidt, og nogle af dem bør prioriteres først, mens andre vil kunne prioriteres i en længere 2-3-årig udvikling. Denne proces fastlægges i samarbejde mellem kommunen og Task Forcen i 2023.

Task Forcens baggrund og formål

Det overordnede mål med myndighedsarbejdet på det udsatte børn- og ungeområde er, at børn og unge med særlige behov for støtte kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Væsentlige faktorer til at sikre dette er, at myndighedsarbejdet er kendetegnet ved inddragelse og samarbejde med barnet, den unge og forældrene, samt ved en tidlig og helhedsorienteret hjælp og støtte. Som led i at understøtte kvalitet i myndighedsarbejdet blev Den Permanente Task Force på området for udsatte børn og unge etableret af satspuljepartierne i 2012.

Task Forcens formål er at styrke kvaliteten i sagsbehandlingen gennem rådgivning, sparring og dialog med kommunale ledere og rådgivere. Målet er at fremme læring, faglig kapacitetsopbygning og understøtte forankring heraf i kommunerne, og dermed bidrage til at sagsbehandlingen sker på et solidt fagligt grundlag med udgangspunkt i børnenes behov og børnenes, familiernes og netværkets ressourcer.

Task Forcen består af medarbejdere fra Social- og Boligstyrelsen og Ankestyrelsen, som bidrager med aktuelt bedste viden på børne- og ungeområdet samt med socialfaglige, juridiske og analytiske kompetencer.

Kvalitet i sagsbehandlingen

I analysen og rådgivningsforløbet fokuserer Task Forcen på Social- Bolig- og Ældreministeriets pejlemærker for kvalitet i sagsbehandlingen, som tilsammen danner afsæt for Task Forcens kvalitetsforståelse. De enkelte pejlemærker uddybes i kapitlerne, men præsenteres i overskriftsform her:

- Faglig udredning
- Valg af indsats
- Opfølgning
- Inddragelse

En vigtig forudsætning for kvalitet på tværs af de fire pejlemærker er, at der er sammenhæng mellem politik, styring, faglig ledelse og praksis. Analysen og rådgivningsforløbet har derfor fokus på, hvordan kvalitet i sagsbehandlingen understøttes og kvalificeres i denne sammenhæng. Et velfungerende samarbejde imellem myndighed, almenområdet og udførerledet er ligeledes en forudsætning for kvalitet i myndighedsarbejdet, og derfor har rapporten særskilt fokus på det tværfaglige samarbejde.

I rapporten anvendes nærværende ikon. Ikonet markerer, at afsnittet præsenteres Task Forcens forståelse af kvalitet i sagsbehandlingen.

Når der i rapporten benyttes betegnelserne barnet og børn, så dækker dette over hele gruppen af børn og unge 0-18 år. Dette gøres udelukkende for at øge læsevenligheden.

Task Force-forløb i Langeland Kommune

Langeland Kommune har ansøgt om, at Task Forcen gennemfører et analyse- og udviklingsforløb i kommunen. Kommunen modtog tilsagn om at indgå i et Task Force-forløb med opstart i 4. kvartal 2022. Det samlede analyse- og udviklingsforløb varer knap to år og forventes at blive afsluttet ultimo 2024/primo 2025.

Langeland Kommune beskriver i deres ansøgning om et Task Force-forløb fra december 2021, at børn- og ungeområde er organiseret på følgende måde:

Langeland Kommune har en flad organisation, hvor direktionen udgøres af kommunaldirektøren, Chefforum udgøres af direktøren og seks chefer. Familieafdelingen indgår i Center for Børn, Unge og Social, hvis chef indgår i chefforum.

Familieafdelingen ledes af afdelingsleder og omfatter myndighedsafdelingen med otte socialrådgivere, samt institutionerne Møllehuset og Flexhuset. Møllehuset er Langeland Kommunes observations- og døgnbehandlingstilbud for anbragte børn og unge. Flexhuset er Familieafdelingens interne leverandør af stort set alle forebyggende foranstaltninger, herunder også kontaktpersoner, praktisk-pædagogisk støtte, terapeutiske samtaler til børn, unge og familier, screening af forældrekompetencer, theraplay, gruppeforløb osv. Lederne af de to tilbud refererer til afdelingslederen i Familieafdelingen.

Task Forcen er bekendt med, at Langeland Kommune har omorganiseret siden ansøgningen, og at Familieafdelingen nu hører under kommunens Borger-, Arbejdsmarked og Socialchef. Af organisationsdiagram fra 2023 på kommunens hjemmeside fremgår det dog, at Familieafdelingen organisatorisk er placeret i Børn, Unge og Social sammen med bl.a. PPR, Dagtilbud, Skoler og Tandplejen. Familieafdelingen er siden ansøgning blevet opnormeret, så afdelingen i dag består af en afdelingsleder, en faglig koordinator, ni fastansatte rådgivere, en rådgiver ansat i et toårigt projekt samt en vikar, der er ansat til og med 31. oktober 2023. Derudover er der pr. 1. april 2023 ansat en familieplejekonsulent.

Baggrund for ansøgning om forløb

De primære begrundelser for, at Langeland Kommune ansøgte om at indgå i et Task Force forløb var, jf. kommunens ansøgning:

Der er særligt fokus på at udvikle vores kvaliteten i vores afgørelser (inddragelse af og dialogen med familier, tidsfrister, afgørelsernes hjemmelsgrundlag og klagevejledning). Politisk er der fokus på området gennem fast opfølgning på måltal og fremlæggelse af et styrings-cockpit

Kommunen forventer, at forløbet vil kunne bidrage til:

Det er forventningen, at forløbet kan forbedre den samlede kvalitet i vores myndighedsarbejde. Vi vurderer, at den samlede pakke med en analyse af vores sagsbehandling, udarbejdelse af en målrettet handlingsplan, et systematisk ledelsestilsyn og et stærkt fokus på implementering både kan give os blik på vores styrker og svagheder. Det vil sammen med den relevante kompetenceudvikling og sparring bidrage til, at vi kan udvikle vores sagsbehandling til bedre kommunikation, højere fagligt niveau og i forhold til lovmedholdeligheden.

Det videre forløb

Med afsæt i denne analyserapport skal kommunen udarbejde en udviklingsplan. Udviklingsplanen tager udgangspunkt i kommunens begrundelser for at ansøge om et forløb, de forandringsbehov, der er afdækket i analyserapporten, og Task Forcens anbefalinger til kommunen på baggrund af analysen. Task Forcens anbefalinger præsenteres i kapitel 4.

I udviklingsplanen vil der være fokus på kommunens mål for det videre arbejde. Udviklingsplanen er dels et overblik over kommunens kommende arbejde, og dels et styringsredskab, som skal bruges i samarbejdet mellem kommunen og Task Forcen til løbende at sikre en fælles forståelse af de opgaver og forpligtelser, begge parter har i forløbet. Kommunen vil i samarbejde med Task Forcen bruge ledelsestilsyn som et aktivt redskab i udviklingsarbejdet og som opfølgning på udviklingsplanen.

Rapportens opbygning og datagrundlag

Rapportens følgende kapitler er:

Kapitel 2 ”Overordnet styring og faglig ledelse” handler om den overordnede styring og faglige ledelse, herunder politik, strategi og styring, ledelsesinformation, ledelsestilsyn og sagssparring samt tværfagligt samarbejde. I kapitlets afsnit beskrives Task Forcens kvalitetsforståelse, kommunens egne oplevede forandringsbehov samt kommunens aktuelle praksis. Hvert afsnit afrundes med en vurdering fra Task Forcen.

Kapitel 3 ”Kvalitet i sagsbehandlingen” handler om kvaliteten i myndighedsarbejdet ud fra pejlemærkerne; faglig udredning, valg af indsats, opfølgning og inddragelse. Kapitlet præsenterer dels Task Forcens forståelse af kvalitet i sagsbehandlingen og dels Task Forcens vurdering af kvaliteten i de sager, vi har gennemgået. Derudover beskriver kapitlet, hvordan Langeland Kommune aktuelt forstår og arbejder med kvalitet i forhold til de fire pejlemærker, og hvad kommunen selv oplever som forandringsbehov i forhold til disse.

Task Forcens sagsvurdering omfatter et mindre antal af sager, heraf 9 sager, hvor der er truffet afgørelse om foranstaltning efter servicelovens § 52, stk. 3 og 3 sager, hvor der er givet tilbud efter servicelovens § 11 stk. 3. Det begrænsede antal sager betyder, at sagsvurderingen ikke giver et fuldkomment billede af sagsbehandlingen i alle sager i Langeland Kommune, men derimod et indblik i overordnede mønstre på tværs af de gennemgåede sager. Det kan eksempelvis omfatte, om der er ensartet praksis ift. anvendte metoder og redskaber i sagsbehandlingen, hvordan der dokumenteres i sagerne, og hvordan rådgiverne agerer enten overordnet eller i de enkelte sagsbehandlingstrin. I bilag 1 fremgår det, hvad Task Forcen har fokuseret på i sagsvurderingen.

Kapitel 4 ”Anbefalinger til Langeland Kommune” samler op de forandringsbehov, der er identificeret i kapitel 2 og 3 samt præsenterer Task Forcens anbefalinger til Langeland Kommune.

De tre kapitler er baseret på en række datakilder:

- Task Forcens gennemgang af 12 sager fra kommunen
- Skriftligt materiale fra kommunen
- Dialog med den faglige ledelse og rådgivere i kommunen på workshops og møder
- Kommunens selvevaluering og gennemgang af denne på afdækningsdag med den faglige ledelse
- Interview med øverste ledelse, rådgivere og udvalgte samarbejdspartner på almenområdet og i udførerleddet
- ICS-barometer udfyldt af kommunen.

I bilag 1 uddybes de datakilder og metoder, der ligger til grund for Task Forcens samlede analyse.

2. Overordnet styring og faglig ledelse

Dette kapitel belyser, i hvilken udstrækning der er sammenhæng mellem den overordnede styring og den konkrete praksis i kommunen, samt hvordan den faglige ledelse understøtter kvaliteten i sagsbehandlingen. Kapitlet indledes med kommunens oplevede forandringsbehov. Derefter følger Task Forcens analyse af kommunens politikker og strategier, og hvordan disse omsættes i praksis samt kommunens brug af ledelsesinformation, ledelsestilsyn og sagssparring. Kapitlet afrundes med et fokus på det tværfaglige samarbejde.

Langeland Kommunes oplevede forandringsbehov

I det følgende beskrives de forandringsbehov i forhold til overordnet styring og faglig ledelse, som Langeland Kommune har udtrykt overfor Task Forcen:

- **Øget tidlig forebyggelse:** Den øverste leder ønsker, at der i højere grad sker en tidlig, forebyggende indsats, og at det dermed bliver muligt at løse problemer, inden de udvikler sig yderligere. Konkret ønsker han at ansætte en sundhedsplejerske og oprette et Familiehus for at kunne sætte ind i barnets liv så tidligt som muligt.
- **Klare visioner og målsætninger:** Leder af Familieafdelingen ønsker klare visioner og målsætninger for Familieafdelingen, så der er en overordnet ramme og retning at styre Familieafdelingens arbejde i forhold til.
- **Systematisk og kontinuerligt ledelsestilsyn:** Leder af Familieafdelingen ønsker, at der udføres regelmæssigt og systematisk ledelsestilsyn, så det er muligt at monitorere lovmedholdelighed og kvalitet i sagsbehandlingen både på enkelt-sagsniveau og på tværs af afdelingen.
- **Stuktur, tydelige rammer og arbejdsgangsbeskrivelser for sagsarbejdet:** Rådgiverne ønsker, at der er en fælles og ensartet struktur for deres arbejde. De ønsker, at det fremgår på skrift, hvordan de forventes at tilgå de forskellige sagsskridt, og at der er en tydelig ramme herfor.
- **Kvalitetssikring af sagsarbejdet:** Rådgiverne ønsker, at de kan få kvalitetssikret deres arbejde, så det i højere grad bliver tydeligt, hvad der forventes af dem, og hvad der i Familieafdelingen forstås som god kvalitet.
- **Styrket tværfagligt samarbejde:** Almenområdet ønsker, at det tværfaglige samarbejde styrkes, og at Familieafdelingen deltager mere aktivt.
- **Øget kommunikation og inddragelse:** Almenområdet og udførerledet ønsker en øget kommunikation fra Familieafdelingen og efterlyser, at Familieafdelingen i højere grad inddrager dem løbende i sagsbehandlingen, hvor det er relevant.

- **Konsekvent nysgerrig og anerkendende tilgang til familierne:** Både almenområdet og udførerledet ønsker en ændring i, hvordan dele af Familieafdelingen anskuer og taler til forældrene. De efterspørger, at Familieafdelingen som helhed konsekvent er nysgerrig på familiernes situation ud fra en anerkendende tilgang.

Politik, strategi og styring

Dette afsnit belyser, i hvilken udstrækning der er sammenhæng mellem den overordnede styring og den konkrete praksis i kommunen.

Kvalitet i visioner og politikker

Det er en forudsætning for kvalitet, at de politiske visioner og rammer er understøttet af den faglige ledelse. Det er kvalitet, når politikker er afspejlet og oversat til konkrete retningslinjer og arbejdsgangsbeskrivelser, som rådgiveren arbejder efter. Den faglige ledelse har en stor rolle i at sikre, at der bygges bro mellem de prioriteringer og målsætninger, der er fastsat politisk, og den konkrete sagsbehandling, der bliver udført af rådgiverne. Det er ligeledes en forudsætning for kvalitet i arbejdet, at kommunens ledelsesstruktur bygger på en klar placering af opgaver og ansvar, og at sagssparring understøtter læring og en ensartet sagsbehandling baseret på et fælles fagligt grundlag.

Ukendt overordnet strategi, visioner og målsætninger

I *Børne- og ungepolitik ved Langeland Kommune* findes der en mission samt en række værdier og målsætninger for arbejdet med børn og unge. Det er dog uklart, hvornår politikken er udarbejdet, og om den stadig er gældende. Af politikken fremgår det i forhold til børn og unge med særlige behov bl.a., at kommunen skal kompensere for det, forældrene ikke magter, så skader hos barnet undgås. Det fremgår også, at målet er, at barnet skal opleve sit liv så tæt på det normale som muligt. Leder af Familieafdelingen og øverste leder giver udtryk for, at de ikke er bekendte med kommunens overordnede strategier, visioner og målsætninger, og de har derfor ikke haft mulighed for at arbejde aktivt med dem.

Handleplan for det specialiserede børneområde bruges ikke aktivt

Af *Handleplan for det specialiserede børneområde i Langeland Kommune 2019-2024* fremgår det, at familierne skal tilbydes rette hjælp på rette tidspunkt, og at det i det lange perspektiv skal føre til færre anbringelser.

Øverste leder fortæller i interview, at man ikke er kommet i gang med at arbejde med handleplanen, og at den ikke er aktiv. Han har ikke haft en forventning om, at leder af Familieafdelingen har arbejdet med handleplanen, da der har været for meget andet, der har fyldt. Øverste leder har en intention om at lave et tillæg til handleplanen, bl.a. i forhold til at øge fokus på det tidlige, forebyggende arbejde.

Manglende fælles børnesyn

I *Børne- og ungepolitik ved Langeland Kommune* fremgår det bl.a., at det er en målsætning, at barnet ses ud fra et helhedssyn og mødes med respekt og anerkendelse, og at der er fokus på de ressourcer barnet/den unge har. Det er dog uklart, hvorvidt disse

elementer af et børnesyn er blevet udbredt i Familieafdelingen og på tværs af børne- og ungeområdet, og om det stadig er gældende.

Leder af Familieafdelingen fortæller til afdækningsdagen, at hun ønsker at arbejde med, at alle børn skal have lige muligheder, men at hun ikke er blevet introduceret til et fælles børnesyn i Langeland Kommune.

Manglen på et fælles børnesyn gengives af rådgiverne i interview. Rådgiverne oplever, at børnesyn ikke benyttes som en del af faglig sparring, og at de ikke er blevet lært op i kommunens børnesyn, eller hvad det betyder for deres faglige praksis. Ved interview bekræfter udførerledet, at der ikke er et fælles børnesyn på tværs af kommunen, og at det kunne være godt, hvis der var en fælles overordnet forståelse.

Lovpligtigt beredskab dog med misvisende information

Langeland Kommunes *Beredskabsplan – ved overgreb og vold mod børn* kan findes på kommunens hjemmeside og er, i tråd med lovgivningen, offentligt tilgængelig, rettidigt revideret og indeholder alle lovpligtige temaer. Det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde er dog yderst begrænset beskrevet. Rent opbygningsmæssigt er der flere sætninger og afsnit, der står under forkerte overskrifter, eller som ikke fremgår alle de relevante steder.

Beredskabet indeholder misvisende information, da det fremgår, at forældre ikke må orienteres om overgreb mod deres børn. Dette er dog kun gældende, hvis forælderen er mistænkt for at begå overgrebet, og den nuværende formulering kan derfor være medvirkende til ulovlig praksis. Kontaktinformation i forhold til indholdet i beredskabet er tidligere leder af Familieafdelingens mailadresse, som ikke længere er aktiv.

Manglende arbejdsgangsbeskrivelser, kvalitetsforståelser og fælles systematik

Øverste ledelse siger i interview, at der i en længere periode har manglet faglighed, systematik og konsekvens i Familieafdelingens arbejde. Det er hans oplevelse, at der er blevet handlet usystematisk, og at det ikke har været klart, hvad der forventes af området. Leder af Familieafdelingen fortæller til afdækningsdagen, at hun også oplever, at der ikke altid handles systematisk, og at dette kan hænge sammen med, at der ikke eksisterer arbejdsgangsbeskrivelser, værdier eller kvalitetsforståelser for sagsbehandlingen ud over en procesplan, hun netop har udarbejdet, men som rådgiverne ikke benytter endnu.

Tilsvarende fortæller rådgiverne i interview, at der ikke er beskrivelser af hverken arbejdsgange eller kvalitet. For de nyere ansatte betyder det, at de i stort omfang er nødt til at trække på deres mere erfarne kollegaer. Rådgiverne efterlyser struktur, skabeloner og arbejdsgangsbeskrivelser, så det er tydeligt, hvordan de forventes at gribe de forskellige sagsskridt an. Rådgiverne fortæller, at de manglende beskrivelser betyder, at der ikke er en ensartet tilgang i arbejdet på tværs af afdelingen. Tilsvarende fortæller udførerledet ved interview, at det er deres indtryk, at det er personafhængigt, hvordan der arbejdes i Familieafdelingen, og at der kan mangle et fælles fagligt fundament i arbejdet.

Rådgiverne siger desuden i interview, at manglende skabeloner og beskrivelser betyder, at de bliver i tvivl om, hvorvidt det arbejde, de har lavet, er godt nok. Rådgiverne fortæller,

at de ikke er bekendt med, hvad der forstås som kvalitet i arbejdet i Langeland Kommune, og de efterspørger mulighed for at få kvalitetssikret deres arbejde. Tilsvarende fortæller lederen til afdækningsdagen, at det ikke er tydeligt for rådgiverne, hvad der er af krav og forventninger til dem, og at de ikke har nogen mulighed for at finde disse informationer.

Manglende fælles metoder

Familieafdelingen har i oktober 2022 udfyldt en ICS-barometermåling, der måler, i hvilket omfang metoden Integrated Children's System (ICS) er implementeret og benyttes i den daglige sagsbehandling. Af Familieafdelingens måling fremgår det tydeligt, at der ikke er en plan for arbejdet med ICS som metode, og at rådgivernes kendskab til og brug af metoden er meget svingende og personafhængigt. Det fremgår ligeledes, at der ikke arbejdes aktivt med at have en ICS-superbruger, som de andre rådgivere kan benytte til sparring. Lederen af Familieafdelingen bekræfter til afdækningsdagen, at der ikke eksisterer fælles og systematisk brug af metoder i Familieafdelingen. Hun oplever, at nogle af rådgiverne benytter metoderne ICS og/eller Signs of Safety (SOS), men det er uklart hvornår, hvordan og i hvilket omfang.

Uklar kompetencefordeling

Rådgiverne fortæller i interview, at de ikke ved, hvad de har kompetence til selv at bevilge, og hvad der skal bevilges af deres leder eller andre. Nogle af rådgiverne er i tvivl om, hvorvidt en tidligere kompetence til at bevilge for maksimum 50.000,- pr. sag pr. år stadig er gældende, mens andre tror, at de ikke har nogen egenkompetence. Rådgiverne fortæller, at der ikke findes en kompetenceplan, og at de dermed ikke har mulighed for at undersøge, hvad de selv har kompetence til, og hvad der skal indstilles, hvornår og til hvem.

Task Forcens vurdering

Task Forcen finder det positivt, at Langeland Kommunes *Beredskabsplan – ved overgreb og vold mod børn* dækker de formalia, der er beskrevet i lovgivningen. Samtidig finder vi dog, at den misvisende information og unøjagtige formidling kan få betydning for håndtering af sager, hvor der er mistanke eller viden om, at et barn har været udsat for vold eller overgreb.

Vi finder det problematisk, at politikker og strategier ikke aktivt benyttes til at styre området i Langeland Kommune, og at dette medfører, at der ikke er klare forventninger til Familieafdelingen. Manglen på aktive styringsdokumenter gør det vanskeligt at tilrettelægge arbejdet i afdelingen i henhold til politiske målsætninger, prioriteter og en overordnet retning, ligesom det vanskeliggør en ensartethed sagsbehandling ud fra et fælles fagligt udgangspunkt og fælles tilgange i arbejdet.

Vi vurderer det problematisk, at der ikke opleves at være et fælles børnesyn i Langeland Kommune, og at der dermed ikke er en fælles retning og forståelse for, hvordan det enkelte barns udfordringer ansues, og hvordan barnet bliver mødt og inddraget af de fagprofessionelle. I *Børne- og ungepolitik ved Langeland Kommune* fremgår der eksempelvis sætninger som *"kommunen skal kompensere for det, forældrene ikke magter, så*

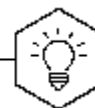
skader hos barnet undgås”. Vi finder, at denne type formuleringer repræsenterer et forældet syn på både udsatte børn og deres forældre, og at dette kan have en negativ påvirkning på den måde, de anskues og inddrages på.

Ligeledes vurderer vi det problematisk, at Familieafdelingen ikke har arbejdsgangsbeskrivelser, kvalitetsforståelser og en klar kompetencefordeling, da det dermed ikke er tydeligt, hvordan det konkrete arbejde forventes udført. Det er således ikke tydeligt for rådgiverne, hvad der forventes af dem, hvilket øger risikoen for, at arbejdet bliver personafhængigt og af forskelligartet kvalitet.

Ydermere finder vi det problematisk, at der i Familieafdelingen ikke benyttes fælles socialfaglige metoder og systematik, der ville kunne understøtte en lovmedholdelig sagsbehandling af god kvalitet. I stedet øges risikoen for en sagsbehandling, der bærer præg af manglende ensartethed og fagligt fundering.

Ledelsesinformation, ledelsestilsyn og sagssparring

Dette afsnit belyser, hvordan Langeland Kommune anvender ledelsesinformation og ledelsestilsyn til at skabe sammenhæng mellem den politiske styring og den faglige praksis, samt hvordan den faglige ledelse understøtter kvaliteten i sagsbehandlingen.

Kvalitet i ledelsesinformation

Ledelsesinformation understøtter sammenhæng mellem de politiske prioriteringer og den konkrete sagsbehandling. Aktiv styring af området forudsætter systematisk brug af ledelsesinformation og løbende opfølgning, hvor øverste ledelse og politisk niveau informeres på et overordnet niveau om udvalgte dele af sagsbehandlingen.

Kontinuerlig ledelsestilsyn bidrager til indblik i den konkrete sagsbehandling og kvaliteten heraf, hvilket giver mulighed for at identificere styrker og udfordringer i praksis og understøtte udvikling og læring i organisationen. Løbende sagssparring understøtter læring og en ensartet sagsbehandling baseret på en fælles forståelse af kvalitet i sagsbehandling samt et fælles fagligt grundlag

Ledelsesinformation benyttes ikke aktivt til styring

Den øverste leder fortæller i interview, at han får afrapporteret ledelsesinformation om ressourceforbrug efter en fast systematik. Derudover bliver han informeret, hvis der sker ændringer i anbringelsessted, eller der påtænkes anbringelse af et barn. Han får ikke information om overskredne frister, antal af klager, hjemvisninger mv. Øverste leder oplever, at han i begrænset omfang kan bruge ledelsesinformationen til styring af området.

Herudover afrapporteres der systematisk ledelsesinformation til det politiske niveau efter nærmere fastsat årshjul. Ifølge den øverste leder følges dette op af en mundtlig redegørelse for politikerne på udvalgsmøder. Han giver udtryk for, at det er uklart for ham, hvad politikerne ønsker på længere sigt. Dette underbygges af leder af Familieafdelingen, der på afdækningsdagen fortæller, at det er uklart, hvorvidt der ønskes afrapportering af andre politiske mål end fordelingen mellem forebyggende foranstaltninger og anbringelser.

Manglende ledelsestilsyn

Lederen af Familieafdelingen fortæller til afdækningsdagen, at hun har et ønske om, at der bliver udført ledelsestilsyn, og at hun på nuværende tidspunkt har forsøgt at gennemføre et ud fra Social- og Boligstyrelsens skabelon. Der ser ikke ud til at være udført ledelsestilsyn i afdelingen tidligere.

Sagssparring opleves ikke tilstrækkeligt

Leder af Familieafdelingen fortæller til afdækningsdagen, at hun afholder sagssparringsmøder med rådgiverne en gang om ugen i tre timer. På møderne er der mulighed for at drøfte op til tre sager i dybden, ligesom det også er her, der fordeles nye sager. Der benyttes en SOS-lignende tilgang til drøftelser, men der er ingen fast dagsorden for møderne. Rådgiverne fortæller i interview, at de er glade for sagssparringsmøderne, men at der ofte er behov for at drøfte langt flere sager, end der er afsat tid til. Dette billede gengives også af lederen ved afdækningsdagen. Ifølge rådgiverne sker der ikke en prioritering af, hvilke sager der er størst behov for at drøfte. I stedet forsøger rådgiverne indbyrdes at tage hensyn til hinanden, så fx de nyere ansatte får deres sager drøftet.

Ud over sparringsmøderne har hver rådgiver 1:1 med lederen en halv time pr. uge, og der er desuden mulighed for sparring ad hoc. Lederen fortæller til afdækningsdagen, at hun oplever, at rådgiverne har et stort behov for sparring, og at de benytter mulighederne herfor aktivt.

Begrænset oplæring

Både grundet udskiftning og opnormering er det kun knap halvdelen af rådgiverne, der har været ansat i Familieafdelingen i mere end tre måneder. Nogle af rådgiverne fortæller i interview, at de har oplevet hurtigt at blive en del af driften og dermed ikke være under oplæring særligt længe, mens andre rådgivere giver udtryk for, at der bruges meget tid på oplæring, og at det vil tage flere måneder, før de nyansatte kan indgå på lige fod med resten. De nyere ansatte rådgivere fortæller i interview, at de ikke er bekendt med, hvem af deres kollegaer, der har hvilke spidskompetencer, og det derfor bliver vanskeligt for dem at opsøge den rette hjælp og sparring.

Samtidig er de nyansatte og mere erfarne rådgivere fysisk placeret i hver sin ende af Familieafdelingen med en anden afdeling imellem. For de mere erfarne rådgivere betyder det, at det bliver mere kompliceret at inddrage og give sparring til deres nyansatte kollegaer. For de nyere ansatte rådgivere medfører den fysiske afstand, at de ikke har lige så let adgang til at spørge om hjælp, og at de overvejer det en ekstra gang, inden de forstyrre en af deres mere erfarne kollegaer. Nogle af rådgiverne begrundede ønsket om ikke at forstyrre de mere erfarne kollegaer med det arbejdspress, de oplever, at kollegaerne har.

Arbejdspress og manglende faglig prioritering

I interview giver den øverste leder udtryk for, at siden han fik ansvaret for Familieafdelingen, har der kontinuerligt været noget, han har skullet handle på. Det betyder bl.a., at han ikke har haft mulighed for at arbejde med retning og strategi for området, da der hele tiden har været behov for "brandslukning". Det er indtrykket, at det både skyldes bevågenhed og henvendelser på enkeltstatsniveau, borgergrupper, politikerniveau og fra medier.

På samme vis fortæller rådgiverne i interview, at de har så mange arbejdsopgaver, akutte opgaver og så stort et efterslæb, at de ikke oplever at have tid til kvalitetssikring, tid til at få ny viden eller til at implementere erfaringer fra kurset i systematik i sagsbehandlingen. Tilsvarende fortæller udførerledet i interview, at nogle forældre og medier har lagt så meget pres på rådgiverne, at de oplever, at det er blevet meget belastende for rådgiverne at udføre deres arbejde. Nogle af rådgiverne oplever, at de på grund af mængden af arbejdsopgaver har behov for, at deres leder prioriterer, hvilke opgaver de skal løse først. De oplever, at det ofte er borgerhenvendelser, der afgør, hvilke sager der handles først på. De kan derfor være bekymrede for, at potentielt alvorlige sager havner nederst i bunken.

Task Forcens vurdering

Task Forcen vurderer det positivt, at der afrapporteres ledelsesinformation systematisk til både øverste ledelse og politisk udvalg, og at det sidste sker ud fra et årshjul. Det er dog samtidig uklart, hvorvidt ledelsesinformation aktivt benyttes i styring af området, og der kan med fordel afrapporteres på flere eller andre områder. Ydermere finder vi, at der kan være risiko for skævvridning af området, hvis styring, målsætninger og prioriteter begrundes i viden og henvendelser i forbindelse med enkeltssager frem for overblik og data på tværs af alle Familieafdelingens sager.

Vi finder det positivt, at leder af Familieafdelingen er i gang med at implementere ledelsestilsyn. Samtidig finder vi det problematisk, at der ikke tidligere har været udført ledelsestilsyn i Familieafdelingen, da systematisk og kontinuerligt ledelsestilsyn kan bidrage til viden om lovmedholdelighed og kvalitet på såvel enkeltssagsniveau som i afdelingen som helhed samt udvikling heraf.

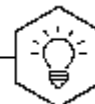
Vi vurderer det positivt, at rådgiverne har adgang til regelmæssig sagssparring både samlet og enkeltvis. Samtidig finder vi det bekymrende, at omfanget af sparring ikke umiddelbart opleves at imødekomme behovet, ligesom vi finder det problematisk, såfremt prioritering af rådgivernes arbejdsopgaver sker på baggrund af eksterne henvendelser frem for faglige vurderinger.

Tillige vurderer vi det problematisk, at nyansatte ikke modtager tiltrækkelig oplæring, og at der angiveligt ikke eksisterer en plan herfor. Når nyansatte oplever en grundig oplæring bidrager det til, at den nyansatte i højere grad har mulighed for at udføre en systematisk sagsbehandling af god kvalitet i tråd med den faglige retning i den konkrete afdeling. Utilstrækkelig oplæring kan dermed øge risikoen for usikkerhed hos den nyansatte samt personafhængig sagsbehandling præget af tilfældighed og svingende kvalitet.

Vi vurderer det desuden problematisk, at oplevelsen af arbejdspress har haft betydning for kvaliteten af sagsbehandlingen samt rammen herfor. Ligeledes finder vi, at det store fokus på "brandlukning" og betjening af både medier, borgere og politikere kan have medført, at prioriteringer og brug af ressourcer ikke har været tilstrækkelig fagligt begrundet.

Tværfagligt samarbejde

Dette afsnit belyser samarbejdet mellem almenområdet, udførerledet og myndighedsområdet i Langeland Kommune i relation til det tidligt forebyggende arbejde.

Kvalitet i det tværfaglige samarbejde

Kvalitet i sagsbehandlingen kræver et stærkt samarbejde mellem myndighed og hhv. almenområdet og udførerledet.

Almenområdet spiller en central rolle i den tidlige forebyggelse og opsporing, og kan som en vigtig samarbejdspartner bidrage med viden i sagsbehandlingen og være med til at imødekomme barnets behov i hverdagen. Almenområdet kan ligeledes bidrage til og understøtte ønskede forandringer for barnet og familien.

Udførerledet er en aktiv medskaber af forandring for barnet og familien og bidrager ligesom almenområdet med vigtig viden i sagsbehandling. Et tæt samarbejde mellem udførerledet og myndighedsområdet er afgørende for, at barnet får den rette hjælp, og at det er muligt for rådgiverne at vurdere barnets progression og evt. ændrede behov. Indbyrdes kendskab, et fælles fagligt afsæt og hensigtsmæssige overgange og samarbejdsflader er centrale forudsætninger for kvalitet i det tværfaglige samarbejde.

Strategisk ønske om tidligt, forebyggende arbejde men manglende realisering

Det tværfaglige samarbejde i Langeland Kommune er beskrevet i såvel *Handleplan for det specialiserede børneområde i Langeland Kommune 2019-2024*, *Børne- og ungepolitik ved Langeland Kommune* og *Handleguide*. På tværs af disse fremgår der et ønske om tidlig forebyggelse og et styrket tværfagligt samarbejde. Dette gentages i interview med den øverste leder, der siger, at han ønsker, at der skal ske mere tidligt, forebyggende arbejde. Modsat fortæller rådgiverne i interview, at de har gjort ledelsen opmærksom på, at der i den nuværende situation ikke er tid til at lave forebyggende arbejde. I interview fortæller udførerledet, at de kan have indtryk af, at det politiske niveaus ønske om flere tidligt forebyggende indsatser betyder, at nogle børn og familier visiteres til fx et §11, stk. 3-forløb trods et mere omfattende støttebehov.

Rammer for det tværfaglige samarbejde

Det tværfaglige samarbejde i Langeland Kommune er organiseret i Åben Rådgivning på daginstitutionsområdet og RUSK på skoleområdet samt i forpostordning og SELFO-teamet. Der findes en formålsbeskrivelse for Åben Rådgivning fra 2021, mens det er muligt at læse om RUSK og SELFO på kommunens hjemmeside. Derudover nævnes Åben rådgivning, RUSK og forpost i *Handleguiden*. De tværfaglige fora nævnes i sammenhæng med redskabet Trivselslinealen. Det er dog uklart for Task Forcen, hvordan og om redskabet benyttes aktivt. I interview med almenområdet fortæller de, at det er forskelligt fra sted til sted, hvor ofte der holdes møder i RUSK og Åben Rådgivning, og at det er uklart, om forpost henvender sig til forældre eller professionelle på almenområdet.

Usystematisk brug af tværfaglige fora

Almenområdet fortæller i interview, at de på forhånd ikke ved, om, hvornår og hvem fra Familieafdelingen, der deltager i de tværfaglige fora RUSK og Åben rådgivning samt i forpostordningen. Nogle fra almenområdet har forsøgt både at kontakte leder af Familieafdeling og holde møde med hende, uden det har gjort en forskel for fremmødet.

Modsat fortæller rådgiverne i interview, at almenområdet ikke benytter det, når de er i forpost-funktion.

Personafhængigt tværfagligt samarbejde

I interview fortæller almenområdet, at deres samarbejde med Familieafdelingen er meget personafhængigt. Til tider oplever de udelukkende samarbejdet i form af, at de får tilsendt en skabelon til en statusudtalelse uden et specifikt fokus, som de skal udfylde. I få andre sager oplever almenområdet, at de bliver inviteret med til statusmøder. Udførerledet fortæller i interview, at de tidligere har haft et meget tæt samarbejde med Familieafdelingen, og at de fortsat har et godt kendskab til de rådgivere, der har været ansat længe. Det er udførerleddets indtryk, at rådgiverne grundet et stigende arbejdspress ikke når de ting, de skal i sagerne. Det får betydning for samarbejdet, hvor udførerledet fx overtager ansvar for opgaver fra rådgiver for at aflaste dem. Udførerledet oplever ligeledes, at der sker et stort videnstab ved skift af rådgiver, og at det kan betyde, at nogle rådgivere ikke har kendskab til de sager, der skal samarbejdes om.

Manglende kommunikation

Almenområdet fortæller i interview, at de oplever, at de har vanskeligt ved at få kontakt med Familieafdelingen. De oplever at sende mails til både rådgivere og leder uden at få svar eller vide, om mails er modtaget. Ligeledes fortæller både almenområdet og udførerledet, at de ikke altid får den lovpligtige kvittering, når de har sendt en underretning, og at de sjældent får lovpligtig besked om, hvad en underretning har medført.

Almenområdet og udførerledet oplever også, at de ikke får at vide, hvem der er blevet rådgiver for et barn, og at de dermed ikke har mulighed for at tage direkte kontakt pr. telefon. Ifølge udførerledet gælder dette også for familierne, der ikke får besked, når de skifter rådgiver. Ydermere oplever almenområdet, at Familieafdelingen ikke melder afbud, hvis de er forhindret i at deltage i møder. Almenområdet fortæller, at de oplever, at forældre også kan have svært ved at få kontakt med Familieafdelingen. For almenområdet betyder den manglende kommunikation, at de har vanskeligt ved at have tillid til, at Familieafdelingen handler og påtager sig sin del af ansvaret.

Uklart ansvar for inddragelse af netværk

Almenområdet fortæller i interview, at de oplever, at familierne til tider bliver ansvarlige for at inddrage almenområdet i den videre sagsbehandling, idet Familieafdelingen ikke påtager sig myndighedsopgaven som tovholder. Dette bekræftes af udførerledet, der i interview fortæller, at almenområdet og øvrigt netværk udelukkende inddrages, hvis det er efter ønske og initiativ fra enten familien eller udførerledet.

Task Forcens vurdering

Task Forcen finder det positivt, at Langeland Kommune ønsker at styrke det tværfaglige samarbejde og den tidlige, forebyggende indsats. Samtidig finder vi det dog problematisk, at det tværfaglige samarbejde ikke fungerer eller bliver brugt efter hensigten. Et velstruktureret og velorganiseret tværfagligt samarbejde med brug af metoder og redskaber bidrager til tidlig opsporing af evt. mistrivsel samt til, at børn og familier kan modtage støtte, inden problemer udvikler sig yderligere. Vi finder det derfor bekymrende, at rådgiverne ikke deltager tilstrækkeligt i det tværfaglige samarbejde, at der ikke er en

ensartet afvikling og brug af de tværfaglige fora, samt at der er usikkerhed om deres formål.

Vi vurderer det problematisk, at det tværfaglige samarbejde i høj grad beskrives personafhængigt, og at Familieafdelingens samarbejdspartnere oplever en mangelfuld kommunikation. Vi vurderer derfor, at der er behov for et langt tættere tværfagligt samarbejde på tværs af Familieafdelingen, udførerleddet og almenområdet. Udførerleddet og almenområdet er dem, der ser barnet i dets hverdagsliv, og de har dermed mulighed for at bidrage med vigtige oplysninger om barnet og dets trivsel. En mangelfuld kommunikation kan betyde, at det ikke bliver muligt at viderebringe disse oplysninger, hvorved der er risiko for, at sagsbehandlingen ikke målrettes det specifikke barn.

Tillige vurderer vi det uhensigtsmæssigt, hvis forældrene, almenområdet eller udførerleddet oplever, at det er deres ansvar at sikre inddragelse af relevante parter. Rådgiverne opfylder dermed ikke deres myndighedsrolle som tovholder for sagsbehandlingen, hvilket kan medvirke til manglende ensartethed samt manglende viden og ressourcer fra barnets private og professionelle netværk ind i sagsbehandlingen.

Øvrige opmærksomhedspunkter i overordnet styring og faglig ledelse

Tilgang præget af manglende anerkendelse og forståelse

Rådgiverne fortæller i interview, at nogle forældre har så meget modstand overfor Familieafdelingen, at de fx begynder at råbe, når rådgiverne træder ind ad døren, eller at de nægter at tale eller mødes med dem.

Samtidig fortæller almenområdet i interview, at de har oplevet, at der i Familieafdelingen var en uhensigtsmæssig kultur i forhold til at have et konstruktivt og ligeværdigt samarbejde med forældrene, og at dette kom til udtryk ved, at nogle - men ikke alle - rådgivere, havde en tone over for forældrene, de oplevede som nedladende, devaluerende eller respektløs. Ifølge både almenområdet og udførerleddet har der i Familieafdelingen tillige været et uhensigtsmæssigt sprogbrug i forhold til forældre og børn.

Almenområdet fortæller i interview, at de kan have et indtryk af, at rådgiverne kan mangle forståelse for forældrenes situation, og at de ikke altid forsøger at sætte sig i forældrenes sted. Dette gengives af udførerleddet, der i interview fortæller, at de kan opleve, at nogle rådgivere kan negligere, hvordan børn og familier har det og ikke altid forsøger at forstå deres situation. I stedet oplever de, at tilgangen til forældre og barnet kan være præget af kynisme og manglende nysgerrighed på familiens situation og perspektiver. Udførerleddet oplever, at forståelse og rummelighed i Familieafdelingen påvirkes negativt under arbejdspress, mens der er større forståelse og rummelighed i perioder med mindre arbejdspress.

Task Forcens vurdering

Vi vurderer det problematisk, at der i Familieafdelingen kan opleves at være en kultur, der ikke er konstruktiv for samarbejdet mellem rådgiver og forældre. Ligeledes finder vi det problematisk, at der kan være forældre, der oplever mistillid til Familieafdelingen.

God kvalitet i sagsbehandlingen afhænger i høj grad af børn og forældres tillid og relation til rådgiveren. Manglende tillid og en negativ relation øger risikoen for, at barnet ikke får den nødvendige støtte, eller at støtten ikke har den ønskede påvirkning på barnets trivsel. Det er derfor af yderste vigtighed, at rammerne for arbejdet understøtter rådgivernes mulighed for at arbejde relationelt og anerkendende for derigennem at opbygge en tillidsfuld relation til forældre og barn. Ligesom det er vigtigt, at der i Familieafdelingen er en kultur, der vægter det positive samarbejde med forældrene.

Tilsvarende vurderer vi det problematisk, at det udefra kan opleves, at Familieafdelingen til tider bærer præg af manglende forståelse og nysgerrighed for barnets og forældrenes situation. For at kunne yde støtte til udsatte børn og familier kræver det, at rådgiver er nysgerrig på deres situation og forsøger at sætte sig i deres sted for også herigennem at få en større forståelse af udfordringer og støttebehov. Når det udefra opleves, at Familieafdelingen til tider bærer præg af manglende forståelse og rummelighed samt et uhensigtsmæssigt sprogbrug over for forældrene, er der risiko for, at udsatte børn og familier ikke modtager den rette hjælp og støtte.

3. Kvalitet i sagsbehandlingen

Dette kapitel handler om pejlemærkerne for kvaliteten i sagsbehandlingen; faglig udredning, valg af indsats, opfølgning og inddragelse. Kapitlet præsenterer for hvert pejlemærke dels Task Forcens forståelse af kvalitet i sagsbehandlingen, dels Task Forcens vurdering af kvaliteten i de sager, der er gennemgået. Derudover beskriver kapitlet for hvert pejlemærke, hvordan Langeland Kommune aktuelt forstår og arbejder med kvalitet.

Langeland Kommunes oplevede forandringsbehov

Dette afsnit beskriver kommunens oplevede forandringsbehov på tværs af de fire pejlemærker, som udtrykt overfor Task Forcen.

- **Større fokus på inddragelse af børn, unge, forældre og netværk:** Udførerledet og almenområdet udtrykker behov for større inddragelse af børn, unge, forældre og netværk i sagsbehandlingen.
- **Hurtigere behandling af underretninger, som ikke vurderes akutte:** Rådgiverne og almenområdet oplever behov for, at underretninger, som ikke er vurderet akutte, bliver prioriteret højere.
- **Større ensartethed i udarbejdelsen af børnefaglige undersøgelser:** Rådgiverne efterlyser vejledning og kontrol for at sikre ensartethed i udarbejdelsen af børnefaglige undersøgelser.
- **Mere systematik i udarbejdelse af handleplaner:** Udførerledet oplever behov for mere konkrete og målbare mål i handleplanerne
- **Mere fokus på match mellem barnet og anbringelsesstedet:** Udførerledet oplever, at der er behov for større fokus på match mellem barn og anbringelsessted, så det kan forebygges, at anbringelser bryder sammen.
- **Fokus på rådgivernes ansvar i forbindelse med opfølgninger:** Udførerledet og nogle rådgivere oplever behov for fokus på, at det er rådgivernes ansvar at indkalde til opfølgning, udarbejde dagsorden, tage referat og agere mødeledere.

Mønstre i kommunens praksis vedr. inddragelse

Inddragelse betragtes som et nødvendigt fokus på tværs af de tre øvrige pejlemærker, idet det er en afgørende forudsætning for at kunne lykkes med en indsats. Barnet, familien og netværket skal inddrages aktivt i hele sagsforløbet, ligesom barnet og familien selv skal være med til at belyse og medvirke til forståelse og løsninger. Pejlemærket inddragelse behandles derfor løbende i afsnittene om faglig udredning, valg af indsats og opfølgning.

Til trods for, at inddragelse behandles løbende i kapitlet, er der forhold i forbindelse med inddragelse, som gør sig gældende på tværs af børne- og ungeområdet i Langeland

Kommune. Derfor beskriver følgende afsnit Task Forcens overordnede perspektiv på inddragelse i kommunen.

Kvalitet i inddragelse

Børn og unges inddragelse er en rettighed og fagpersoner omkring barnet er forpligtet til at inddrage børn og unge og tillægge deres synspunkter passende vægt i beslutningsprocesserne. Det er vigtigt, at barnet og forældrene oplever, at deres viden, perspektiver, ønsker og behov indgår aktivt i sagsbehandlingen, og at de oplever, at de har haft indflydelse på processen. Lovgivningen handler derfor flere steder om, at der enten skal tales med børnene eller samtaler skal overvejes, fx ved underretninger, i forbindelse med børnefaglig undersøgelse samt inden, der træffes afgørelse om indsatser, revision af handleplan o.lign.

Det er vigtigt, at barnet og forældrene oplever, at deres viden, perspektiver, ønsker og behov indgår aktivt i sagsbehandlingen, og at de oplever, at de har haft indflydelse på processen. For at barnet og forældrene kan bidrage positivt, er det vigtigt, at rådgiveren tydeligt kommunikerer, hvad der sker i sagen, hvad der socialfagligt vurderes, hvordan der handles, og hvad de næste skridt i sagen er. Samtidig er det vigtigt, at det står klart for barnet og forældrene, hvilke rettigheder de har, samt hvad de forskellige paragraffer, sagsskridt og muligheder betyder. En vigtig rolle som rådgiver er derfor at understøtte barnet og forældrene, så de motiveres og får ejerskab i deres forløb. Alt dette bidrager i sidste ende til en langt større forudsætning for, at barnet og forældrene får gavn af de iværksatte indsatser.

Utilstrækkelig inddragelse af børn, forældre og netværk

På tværs af sagerne fremgår det, at der er behov for fokus på inddragelsen af børn, forældre og netværk i Langeland Kommune. Dette kommer til udtryk på flere måder. Dels er der flere eksempler på, at der slet ikke bliver talt med børnene, dels er der flere eksempler på, at samtalerne bliver overfladiske eller overordnede, fordi der ikke bliver talt med barnet om det, der er centralt for at kunne oplyse sagen. Der er behov for at tale med barnet om det, som er relevant for at få afdækket problematikker og støttebehov og barnets perspektiv på dette.

Forældre og øvrigt netværk ses heller ikke systematisk inddraget i sagsbehandlingen i de gennemgåede sager, og dette billede bliver bekræftet af interview med udførerledet og almenområdet

Manglende tilbud om bisidder til børnesamtaler

I nogle af sagerne skriver rådgiver, at der ikke er behov for en bisidder til børnesamtalen, fordi barnet og rådgiver kender hinanden godt i forvejen. I disse tilfælde mangler der en refleksion over, hvordan barnet forholder sig til det. Selvom barnet kender rådgiveren godt, kan barnet have behov for en bisidder, og det kan ikke forventes, at barnet selv kender til denne rettighed og udtrykker ønske om det. Det er derfor altid rådgiverens ansvar, at barnet får tilbudt en bisidder, og i flere af sagerne fremgår det ikke, at barnet har fået et sådant tilbud.

Manglende metode i børnesamtaler

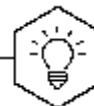
Det fremgår ikke af sagerne, at rådgiverne bruger en særlig socialfaglig metode til børnesamtalerne. Det ville kunne kvalificere børnesamtalerne, hvis man for eksempel forholdt sig til "før, under og efter", jf. Børns Vilkår's model, eller brugte redskaber fra Signs of Safety, De Tre Huse eller systematikken fra ICS-trekantens venstre side.

Mønstre i kommunens praksis vedr. faglig udredning

Følgende afsnit handler om Langeland Kommunes arbejde med faglig udredning. Det vil sige kommunens arbejde med underretninger og udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser. Faglig udredning er en løbende og systematisk analyse af, hvilke udfordringer og ressourcer der er til stede i en sag i forhold til barnets behov, og hvad det er væsentligt at fokusere på. Faglig udredning finder sted igennem hele sagsforløbet, hvilket vil sige fra modtagelse af den første bekymring for et barn og frem til, at en sag afsluttes. Den faglige udredning er således en proces, som ikke kun finder sted i opstarten af en sag, men i alle dele af sagsbehandlingen, og som skal sikre, at der altid vurderes og træffes beslutninger i overensstemmelse med barnets og familiens aktuelle behov.

Viden fra flere perspektiver om barnets situation og sammenhænge mellem de miljøer, som barnet færdes i, bidrager til en mere nuanceret forståelse af barnets behov, hvilket på sigt øger muligheden for at iværksætte den bedst mulige indsats. Barnets og forældrenes private og professionelle netværk er derfor afgørende kilder til at forstå og identificere barnets situation, da de er en del af barnets hverdagsliv, og derfor i besiddelse af vigtig viden. Barnets og familiens private og professionelle netværk er også afgørende aktører, når der skal skabes forandring omkring barnet.

Inddragelse af barnets og familiens private netværk er med til at understøtte forandring for barnet i de nære relationer og kan bidrage til mere holdbare og langsigtede løsninger for både barnet og familien.

Kvalitet i underretninger

Hurtig håndtering og vurdering af oplysninger om bekymring for et barns situation og forhold er vigtigt for, at barnet og familien sikres den relevante støtte rettidigt. Først og fremmest skal det vurderes og begrundes, hvorvidt der skal handles akut. Derefter bør der ikke gå lang tid, før det besluttet, hvad der videre skal ske. Det skal i behandling af underretningen tydeligt fremgå, hvordan oplysningerne om barnets situation og forhold vurderes, og hvad der er begrundelsen for, at der handles på den ene eller anden måde. Det skal ligeledes fremgå, om der er forhold, der skal belyses yderligere, og hvilke oplysninger der skal indhentes.

Ved vurderingen af underretninger skal det altid overvejes og begrundes om, og hvornår der skal tales med barnet om underretningen. Er der tale om en underretning om overgreb, skal der altid tales med barnet.

Oplysninger fra eksempelvis familien, familiens netværk eller udførerledet, som udtrykker bekymring for barnet, sidestilles og behandles som underretninger. Det vil sige, at de blandt andet skal akutvurderes, og der skal foretages en faglig vurdering af, hvad der skal ske på baggrund af de bekymrende oplysninger.

Den person, der underretter skal altid have en kvittering på, at underretningen er modtaget, og har underretter skærpet underretningspligt skal kommunen, som hovedregel, orientere underretter om, hvorvidt der er iværksat undersøgelse eller indsats.

I situationer, hvor kommunen modtager en underretning om et barn, hvor der allerede er iværksat særlig støtte, skal kommunen som led i den faglige udredning genvurdere sagen. Det betyder, at kommunen skal foretage en faglig vurdering af, om den iværksatte støtte fortsat imødekommer barnets og familiens behov ud fra de nye oplysninger i sagen, eller om der er behov for yderligere udredning, herunder en opdatering af den tidligere udarbejdede børnefaglige undersøgelse, justering af indsatsen mv.

Akuttvurderinger foretages inden for 24 timer, men indholdet er mangelfuldt

I Task Forcens gennemgang af 12 sager ses det, at Langeland Kommune har foretaget akuttvurderinger af modtagne underretninger inden for 24 timer, som loven tilsiger. I disse sager står typisk, at underretningen ikke er akut, og at sagen enten fordeles på næstkommende teammøde, eller at sagen er i proces hos sagsbehandler. Det fremgår sjældent af kommunens journal, hvad underretningen handler om, på hvilken baggrund akuttvurderingen er foretaget, eller hvad underretningen giver anledning til. Den faglige vurdering og påtænkte håndtering af underretningen fremgår dermed ikke tydeligt af journalen, hvilket gør det vanskeligt for andre at overtage sagen, ligesom det ikke er muligt at vurdere, hvorvidt det er sket en relevant vurdering af underretningen.

Langsommelighed i behandling af underretninger med få undtagelser

I de enkelte sager, vi har set, hvor der er blevet underrettet på baggrund af mistanke om overgreb, har kommunen handlet hurtigt på underretningen. Eksempelvis modtager kommunen i en sag en underretning om vold begået af far mod en ung. Kommunen afholder en samtale med den unge samme dag på sygehuset og akutanbringer den unge. Dagen efter tager kommunen kontakt til politiet og Børnehuset.

Ved enkelte andre underretninger handler kommunen også hurtigt, men ved hovedparten af de øvrige underretninger ses langsommelighed i forhold til at afdække oplysningerne og tage stilling til, hvad der skal ske på baggrund af underretningen. Et eksempel ses i en sag, hvor kommunen modtager en underretning fra psykiatrien. Først to måneder senere taler kommunen med mor og barnet. Kommunen træffer herefter afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. I en anden sag modtager kommunen flere underretninger om en ungs skolefravær. Først syv måneder efter den første underretning om skolefravær afholdes der en samtale med den unge, hvor den unge giver udtryk for ønsket om en kontaktperson. Ved samme lejlighed samtykker familien til, at der bliver udarbejdet en børnefaglig undersøgelse.

Interviewet med rådgiverne bekræfter billedet af, at underretninger, der ikke vurderes akutte, venter længe. Rådgiverne fortæller herudover, at der ved sygemeldinger ikke er nogen, der tager over i forhold til at bringe underretningerne med til fordelingsmøder, hvilket betyder, at underretningerne kommer til at vente. Repræsentanter fra almenområdet fortæller, at de underretter gentagne gange om de samme forhold og har en fornemmelse af, at der ikke bliver handlet, medmindre underretningen vurderes at være akut.

Bekymrende oplysninger behandles ikke som underretning

I en større del af de gennemgåede 12 sager ses der eksempler på, at bekymrende oplysninger ikke behandles som underretninger, hvilket vi vurderer, de burde være blevet.

I en sag ses det eksempelvis, at en mail fra mor, om den unges sammenbrud og mors beskrivelse af den unges behov for akut hjælp, ikke behandles som en underretning. I en anden sag ses det, at kommunen modtager en mail fra et anbringelsessted, som beskriver, at den unge har tanker om at tage sit eget liv. Denne mail behandles ej heller som en underretning.

Manglende lovmedholdelige genvurderinger

Blandt de sager, vi har gennemgået, er der flere eksempler på, at kommunen modtager underretninger i sager, hvor der allerede er igangsat en indsats. Her er kommunen forpligtet til, at en anden fra Familieafdelingen, som ikke tidligere har behandlet sagen, foretager en genvurdering. Vi ser i sagerne eksempler på, at der ikke er foretaget genvurdering, eller at den er foretaget af vanlig rådgiver. Det er desuden ikke angivet, hvad genvurderingen giver anledning til eller en faglig vurdering af underretningen.

Mangelfuld inddragelse af barnet og forældre i behandling af underretninger

I en del af de sager, som vi har gennemgået, har der manglet partshøring af forældre-myndighedsindehavere og barnet i forbindelse med vurdering af underretninger. I flere af de sager, hvor forældrene ikke bor sammen, har kommunen ikke talt med samværsforælderen, som har del i forældremyndigheden. I de fleste sager har de talt med bopælsforældre, men ikke nødvendigvis om indholdet i underretningen. Ligeledes er der i de fleste sager eksempler på, at kommunen ikke har talt med barnet om de underretninger, der er kommet i sagerne, medmindre der er tale om vold eller overgreb. I en sag ses det fx ikke, at der afholdes en samtale med den unge, efter at kommunen har modtaget en underretning fra den unges ungdomsuddannelse.

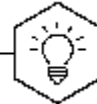
Utilstrækkelig tilbagemelding til professionelt netværk

I de sager, vi har gennemgået, er der en tilfredsstillende systematik i forhold til at sende kvitteringsbrev til faglig underretter. Der ses ikke samme systematik i forhold til at give faglig underretter en tilbagemelding på, hvad underretningen har givet anledning til. Under interviewene med almenområdet og udførerleddet bliver der i lighed med sagsvurderingen givet udtryk for, at de ikke modtager en tilbagemelding på, hvad deres underretning har givet anledning til. Modsat hvad vi har set i de gennemgåede sager, oplever almenområdet ikke altid at få en kvittering på underretninger, de har sendt.

Mangelfuld inddragelse og afdækning af øvrigt netværk

Det øvrige netværk omkring barnet er ikke inddraget systematisk i de sager, vi har gennemgået. I forhold til det private netværk er der eksempler på, at kommunen beskriver, at barnet eller den unge har et netværk, men at kommunen ikke undersøger, hvem netværket består af, og om de personer ville kunne bidrage til sagens afdækning. Der er desuden eksempler på unge, som tager ophold hos andre i deres netværk, uden at kommunen undersøger, hvem de personer, de unge tager ophold hos, er. I forhold til det professionelle netværk er der eksempler på, at der kommer underretninger fra barnets

daginstitution, men at kommunen ikke får institutionen til at uddybe underretningen. Der er med andre ord vigtige kilder til viden, som kommunen ikke gør tilstrækkeligt brug af.

Kvalitet i børnefaglige undersøgelser

Fokuserede børnefaglige undersøgelser, hvor rådgiveren arbejder helhedsorienteret og på systematisk vis afdækker barnets forhold, er et nødvendigt grundlag for en afstemt, målrettet og koordineret indsats. Både forældrenes og barnets synspunkter skal indgå i undersøgelsen, og der skal tales med barnet, som led i den børnefaglige undersøgelse. Det socialfaglige arbejde skal tilrettelægges på en måde, så der løbende videndeles og skabes refleksion i samspil med barnet, familien og netværket, så der sikres indsigt i og forståelse for den eller de bekymringer, der er for barnet.

Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt som muligt og må ikke være mere omfattende end formålet tilsiger. Undersøgelsen skal som altovervejende hovedregel afsluttes indenfor 4 måneder. Fristen kan undtagelsesvist overskrides, hvis kommunen afventer at modtage informationer fra fx Børnehus eller en forældrekompetenceundersøgelse. I så fald skal der udarbejdes en foreløbig vurdering.

Den faglige udredning skal afdække og analysere de forhold, der er relevante for at vurdere barnets behov for støtte. Det gælder om at sikre, at de forskellige faglige vinkler afdækkes, eksempelvis via oplysninger fra skole, sundhedsvæsen mv. Det gælder også om at undersøge, hvad barnets og familiens udfordringer er, samt hvilke ressourcer, der er tilstede hos barnet og i familien, samt i familiens netværk, så de kan inddrages i det videre forløb til gavn for barnet. Det er vigtigt, at den faglige udredning bygger på en bevidst socialfaglig metodik, er vidensbaseret og udføres på en måde, der er hensigtsmæssig for både at afdække ressourcer og problemer, men også at kunne pege fremad på løsninger for, hvordan problemerne kan afhjælpes. Det gør sig gældende, uanset om det er i forbindelse med behandling af en underretning, afklaring af forebyggende støtte, ved udarbejdelse af en børnefaglig undersøgelse eller som led i opfølgning på en indsats.

Børnefaglige undersøgelser mangler eller er udarbejdet for sent

I en væsentlig del af de sager, vi har gennemgået, mangler der børnefaglige undersøgelser og opdateringer til tidligere udarbejdede børnefaglige undersøgelser. I de sager, hvor der er lavet en børnefaglig undersøgelse, er den ikke udarbejdet inden for fristen på fire måneder. Det ses ikke, at fristoverskridelsen skyldes forhold, som kommunen ikke har haft indflydelse på. Når kommunen laver afgørelsen om at udarbejde en børnefaglig undersøgelse, er 4 måneders fristen allerede overskredet.

I en sag, hvor den børnefaglige undersøgelse er udarbejdet for sent, modtager kommunen en underretning fra psykiatrien om et barn, og kommunen træffer afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. Den børnefaglige undersøgelse er først færdig 13 måneder efter modtagelsen af underretningen fra psykiatrien. Fire måneders fristen er således overskredet med 9 måneder.

De børnefaglige undersøgelser og opdateringen er ikke udarbejdet, inden der træffes afgørelse

Børnefaglige undersøgelser og opdateringer skal være udarbejdet, inden der træffes afgørelse om iværksættelse af indsats, medmindre der er tale om en akutafgørelse eller en foreløbig afgørelse. I halvdelen af sagerne, hvor der er udarbejdet en børnefaglig undersøgelse eller en opdatering, er undersøgelserne ikke udarbejdet før afgørelsen om indsatsen.

Der mangler faglig vurdering i de børnefaglige undersøgelser

I flere sager, hvor der er lavet en børnefaglig undersøgelse eller en opdatering, ses det, at analysen bliver et oprids af oplysninger og ikke en analyse af, hvad der er barnets behov kontra forældrenes forældrekompetencer. Det er vigtigt at skelne mellem faglige vurderinger og afgørelser. Der ses afgørelser om allerede effektuerede indsatser, men ikke faglige vurderinger, i de børnefaglige undersøgelser, der er udarbejdet i sagerne.

Rådgiverne giver under interview desuden udtryk for, at de ikke har en ensartet praksis for, hvordan de udarbejder de børnefaglige undersøgelser.

Mangelfulde børnefaglige undersøgelser

I de sager, hvor der er udarbejdet en børnefaglig undersøgelse eller en opdatering, kunne der i højere grad ske en helhedsorienteret undersøgelse af barnets støttebehov. Ligeledes ser vi, at forældrenes forældrekompetencer ikke er afdækket i de børnefaglige undersøgelser. Som eksempel kan fremhæves en sag, hvor kommunen indhenter oplysninger fra jobcentret, som barnets mor er tilknyttet, men hvor oplysningerne ikke bruges aktivt, selvom det er vores vurdering, at oplysningerne kunne have kvalificeret afdækningen af morens forældrekompetencer i den børnefaglige undersøgelse. Gennemgående for de børnefaglige undersøgelser ses det, at afdækningen af forældrenes forældrekompetencer er mangelfulde, hvilket bliver tydeligt i analysen, hvor forældrenes kompetencer ikke bliver sammenholdt med barnets behov, hvorved det bliver svært at vurdere risiko- og beskyttelsesfaktorer, relevant inddragelse af faglig viden mv.

Almenområdet fortæller i interview, at de ofte får tilsendt en statusskabelon, som de skal udfylde. Det fremgår af både interviewet med almenområdet og af sagsvurderingen, at rådgiverne er gode til løbende at få indhentet statusudtalelser. Almenområdet oplever samtidig, at rådgiveren i skabelonen ikke får sat fokus på, hvilke oplysninger der er behov for, hvorfor statussen bliver ufokuseret. Det kommer til at påvirke kvaliteten af den børnefaglige undersøgelse.

Det ses heller ikke, at undersøgelserne bliver brugt aktivt som et redskab til løbende refleksion og vidensdeling med barnet og familien. Det skyldes blandt andet, at de børnefaglige undersøgelser og opdateringen i de sager, vi har gennemgået, er lavet for sent. Når den børnefaglige undersøgelse bliver lavet for sent, forringes muligheden for at bruge den som et aktivt refleksionsredskab i samarbejdet med barnet og familien, fordi den alene kommer til at fungere som dokumentation, og ikke har været brugt undervejs i processen med at udrede barnets støttebehov.

Overvejende mangelfuld inddragelse og samarbejde med barnet, forældre og netværk som led i den børnefaglige undersøgelse

I de fleste af de sager, vi har gennemgået, ses det ikke, at der bliver talt med barnet eller den unge om det, der relevant for udarbejdelsen af den børnefaglige undersøgelse. Der er eksempler på, at der bliver talt med barnet om emner som fx, hvad barnets hobby eller livret er, hvilket kan være relevant for at skabe en relation med barnet. Samtidig bliver der dog ikke talt med barnet om fx relationen til forældrene eller håndteringen af hverdagen, som er relevante oplysninger til den børnefaglige undersøgelse. I en sag ser vi en god inddragelse af barnet gennem børnesamtalen, hvor to rådgivere gennemfører samtalen i samarbejde. Her har de en tydelig rollefordeling, hvor den ene noterer, mens den anden gennemfører samtalen. Notaterne fra samtalen viser, at rådgiverne har fået afdækket barnets perspektiver tilfredsstillende.

I forhold til forældrene ser vi i flere tilfælde, at kun den ene forælders perspektiver er inddraget, og generelt bliver forældrenes perspektiver ikke afdækket tilstrækkeligt.

Inddragelsen af barnets eller den unges netværk er også mangelfuldt i de sager, vi har gennemgået. Det billede bekræftes også af interviewet med udførerleddet, der fortæller, at de ikke oplever at blive involveret i udarbejdelsen af den børnefaglige undersøgelse. Nogle fra udførerleddet giver udtryk for, at de er behjælpelige med at udarbejde anamnese i forbindelse med, at rådgiverne udarbejder børnefaglige undersøgelser i sager, hvor der samtidig er iværksat indsatser.

Mønstre i kommunens praksis vedr. valg af indsats

Følgende afsnit handler om Langeland Kommunes arbejde med valg af indsats, herunder arbejdet med handleplaner.

Det er af stor betydning for barnet og familien, at der sættes ind med den rette indsats, så barnets situation ikke bliver fastlåst eller forværres. Kommunens valg af indsats skal afspejle det aktuelle behov, som enten den indledende vurdering eller den børnefaglige undersøgelse har afdækket hos barn og familie. Valg og iværksættelse af indsatsen bør ske i umiddelbar forlængelse heraf, uanset om der er tale om tilbud efter servicelovens § 11, stk. 3 eller indsatser efter § 52, stk. 3.

Der skal være fokus på, om den valgte indsats afspejler det aktuelle støttebehov, og om der er sammenhæng fra den faglige vurdering i den børnefaglige undersøgelse til arbejdet med formål og mål i handleplanen og til valget af indsats.

Kvalitet i valg af indsats

Kommunen skal vælge den indsats, der bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket. Det forudsætter en god socialfaglig vurdering af, hvordan afdækningen bedst omsættes til konkret støtte, der afhjælper årsagen til problemet og imødekommer de konkrete behov hos barnet. Som en del af dette skal valget af indsats tilpasses barnets ønskede hverdagsliv.

Tilbud efter servicelovens § 11, stk. 3 kan gives, når der er tale om en konkret, afgrænset problemstilling. Tilbuddet efter § 11, stk. 3 bør som udgangspunkt alene strække sig over en kortere periode, og tilbuddet må ikke anvendes som udredning.

En indsats efter servicelovens § 52, stk. 3, kan ydes, når det anses for at være af væsentlig betydning for barnets særlige behov for støtte. Rådgiver skal vælge den eller de indsatser, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket ved den børnefaglige undersøgelse. Forældremyndighed og den unge, der er fyldt 15 skal give samtykke til indsatsen.

Det er væsentligt, at både barnet og familien i videst muligt omfang er enige i den ønskede støtte og forandring, og at de er motiverede for at indgå i de initiativer og indsatser, der vurderes behov for. Det er ligeledes centralt at forstå barnets trivsel i et hverdagsperspektiv, hvor trivsel skabes gennem flere arenaer, hvilket forudsætter, at rådgiveren skal tage højde for, at alle barnets relationer og nære omgivelser har betydning for barnets udvikling.

Svært at vurdere, om valg af en indsats afspejler barnets og familiens aktuelle støttebehov

Som tidligere beskrevet mangler der en aktuel børnefaglig undersøgelse i en stor del af de sager, vi har gennemgået. Det betyder, at barnets behov er utilstrækkeligt afdækket, fordi de undersøgelser, der er udarbejdet, er mangelfulde, fordi de enten er udarbejdet efter, indsatsen er iværksat, eller fordi der er områder af den børnefaglige undersøgelse, der ikke er blevet tilstrækkeligt afdækket. Disse mangler får betydning for analysen og

den faglige vurdering, hvor barnets behov skal sammenholdes med forældrenes kompetencer og omgivende forhold. Analysen og den faglige vurdering skal ligge til grund for valg af indsats, og når disse bygger på en mangelfuld afdækning af barnets behov, er det usikkert, om valg af indsats imødekommer barnets og familiens støttebehov. Dette gør sig gældende i de ni sager, vi har set, hvor der er iværksat støtte efter § 52, stk. 3, Ydermere mangler der i alle de gennemgåede sager en relevant faglig vurdering af, hvad begrundelsen er for valg af indsatsen, og hvorfor Familieafdelingen vurderer, at formålet med handleplanen kan opnås via den indsats. Det er dermed ikke muligt at vurdere, hvorvidt de konkrete indsatser er relevante til at imødekomme barnet og familiens støttebehov.

Mangelfuldt tilbud om støtte under anbringelsen

I de tre sager om anbringelse vi har set, tilbydes forældrene ikke en støtteperson efter Servicelovens § 54, stk. 1, ligesom der heller ikke undersøges, om de har behov for støtte efter servicelovens § 54, stk. 2 under anbringelsen. Det kunne eksempelvis være med henblik på at styrke samværet og relationen mellem barn og forældre.

I en sag, hvor konfliktniveaet er højt mellem far og den unge, ses det eksempelvis flere gange, at både den unge og faren ønsker at få en bedre relation. Kommunen taler med faren om, at der i den anledning skal iværksættes familiebehandling, men vi kan ikke se, at den bliver iværksat. I en anden sag har moren løbende en uhensigtsmæssig adfærd over for den anbragte unge, men vi kan ikke se, at kommunen undersøger, om der skal iværksættes støtte til at afhjælpe det.

Desuden ses det ikke, at kommunen, forud for anbringelsen, hjælper de unge med at finde en støtteperson, som er et krav efter servicelovens § 68b, stk. 4.

Der mangler fokus på match

I vores gennemgang af sager om anbringelse kan vi ikke se, at der er foretaget en faglig vurdering af match mellem barnet og anbringelsessted. Dette underbygges i interviewet med udførerleddet, hvor det fremgår, at der kan mangle fokus på matchet, når børn anbringes. Her bliver der givet udtryk for, at en del af de børn, der anbringes på Møllehuset, tidligere har været forsøgt anbragt hos plejefamilier, hvor anbringelsen er brudt sammen. I nogle tilfælde har der været forsøgt anbringelse i plejefamilie flere gange, hvor barnet efter hvert forsøg er returneret til Møllehuset. Opfattelsen er, at et større fokus på det individuelle match ville kunne skabe større stabilitet i anbringelserne.

Mangelfuld inddragelse af barnet og forældre i forbindelse med valg af indsats

I flere af sagerne er der ikke blevet talt med barnet om den påtænkte indsats, før afgørelsen er truffet. I nogle af sagerne skyldes det, at der er tale om små børn, og i disse sager bliver det også beskrevet i sagens akter, at samtalen er fravalgt grundet barnets alder. Der er dog også sager, hvor fravalget ikke kan begrundes i barnets alder, og hvor det ikke fremgår af sagernes akter, hvorfor der ikke er talt med barnet om den påtænkte indsats. I nogle sager ser rådgiveren ikke barnet, før indsatsen påbegyndes, og barnets perspektiver ses ikke forsøgt inddraget på anden vis.

Af interviewet med udførerleddet fremgår det desuden, at forældrene ikke altid kender til indstillingen til eller indhold af indsatsen.

Indsatser iværksættes sideløbende med børnefaglig undersøgelse

I hovedparten af de ni sager, hvor der er igangsat støtte efter § 52, stk. 3, er indsatsen iværksat hurtigt efter afgørelsen. I over halvdelen af sagerne har kommunen truffet afgørelse om akut eller sideløbende støtte. Det er vores vurdering, at grunden til, at der er iværksat indsatser sideløbende er, at de børnefaglige undersøgelser ikke er blevet udført inden for fristen. Med andre ord burde barnets støttebehov have været afdækket forud for iværksættelse af indsatsen.

Der er også enkelte eksempler på, at der går lang tid, før kommunen iværksætter de sideløbende indsatser. I en sag går der eksempelvis otte måneder fra opstart af den børnefaglige undersøgelse, til kommunen iværksætter sideløbende indsats. Ved udløbet af fire måneders fristen for udarbejdelsen af den børnefaglige undersøgelse vurderer kommunen, at der skal iværksættes sideløbende indsats. Kommunen træffer imidlertid først afgørelse om sideløbende indsats to måneder efter, og indsatsen iværksættes først yderligere to måneder efter afgørelsen. I en anden sag, hvor kommunen vurderer, at der skal iværksættes en sideløbende indsats, effektueres den først over et år efter.

§ 11, stk. 3 er ikke anvendt korrekt

Vi har gennemgået tre sager, hvor der er tilbudt en indsats efter § 11, stk. 3. Vi vurderer, at der i ingen af de tre sager var tale om en afgrænset problemstilling, da tilbuddet blev givet, hvorfor kommunen burde have truffet afgørelse om at udarbejde en børnefaglig undersøgelse.

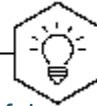
I en sag, hvor der er givet en indsats efter servicelovens § 11, stk. 3, selvom der ikke er tale om en afgrænset problemstilling, får kommunen en underretning om vold begået af mor og andet familiemedlem mod barnet. Der sker anmeldelse til politiet. I anmeldelsen fremgår det, at sagen skal til Børnehuset, og der er truffet afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. Det ses ikke i sagen, at der tages kontakt til Børnehuset, eller at der træffes afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. Kommunen har en samtale med forældrene, hvor der ikke tales med dem om volden begået af moren. Kommunen har også en samtale med barnet. Barnet giver udtryk for, at der er mange skænderier i hjemmet, og at moren selv har været udsat for vold fra sine forældre. Det observeres, at barnet er beskidt. Tøjet er slidt, og barnet er ikke klædt på til årstiden. Barnet har meget kropslig uro, og øjenkontakten er vigende. Bisidderen – som er kontaktlærer – orienterer om, at barnet er socialt isoleret. Herefter tilbyder kommunen et forløb efter § 11, stk. 3.

Udførerledet giver i interview udtryk for, at de ikke oplever, at sager visiteret efter servicelovens § 11, stk. 3, altid er afgrænsede problemstillinger. I de tilfælde tager udførerledet en dialog med rådgivernes leder eller aftaler at se tiden an i forhold til at vurdere, om det er det rigtige tilbud.

Hjælpen er ikke tilstrækkelig i alle sager

Ud af de 12 gennemgåede sager vurderer vi, at hjælpen er tilstrækkelig i fem af sagerne. I syv sager er vi i tvivl om, hvorvidt der på tidspunktet for sagsvurderingen er iværksat tilstrækkelig støtte modsvarende barnets behov. Vi har derfor underrettet om seks af sagerne til Ankestyrelsens børnekontor for, at det kan blive afdækket nærmere. Vi har

undladt af underrette om den sidste sag, da den unge stod overfor at fylde 18 år. **Ankestyrelsens børnekontor har henvendt sig til Langeland Kommune for få en redegørelse i de pågældende sager og foretager herefter en vurdering af, om kommunen har fortaget de fornødne sagsskridt, eller om der er grundlag for at tage sagerne op af egen drift.**

Kvalitet i handleplanen

Handleplanen er central ift. at beskrive den konkrete indsats og efterfølgende følge op herpå. Handleplanen skal beskrive formålet med indsatsen samt de konkrete mål, der skal arbejdes henimod for at udvikle, støtte eller sikre barnets trivsel og udvikling. Handleplanen skal også beskrive, hvilket tidsperspektiv udviklingen forventes at ske indenfor. Handleplanen er et redskab til at understøtte fælles forståelse for den samlede indsats og aftale ansvarsfordelingen for målene imellem de forskellige parter, herunder barn, forældre, netværk, udførerledet og forvaltning. Alle de miljøer, som barnet og familien indgår i, skal tænkes ind i prioriteringen og formuleringen af de mål i handleplanen, som bliver styrende for indsatsen. Handleplanen skal være udarbejdet inden afgørelsen om valgt af indsats, med mindre der er tale om en akutafgørelse.

Handleplanen skal indeholde mål for alle de foranstaltninger, der sættes i værk, og bør også indeholde de aftaler, som almenområdet, familien og familiens netværk er ansvarlige for. En samlet plan øger muligheden for at sammensætte en helhedsorienteret og sammenhængende indsats omkring familien, samtidig med at alle involverede fastholder et fælles fokus i forløbet. Det er vigtigt, at barn og familie er aktive parter i forhold til at formulere målene i handleplanen, så den i vides muligt omfang afspejler deres ønsker til forandring. Dette bidrager til motivation og ejerskab for de foranstaltninger, de skal indgå i, hvilket øger sandsynligheden for den ønskede forandring opnås.

Handleplanerne er udarbejdet for sent

Vi har gennemgået ni sager, hvor der er krav om udarbejdelse af en handleplan. Der er udarbejdet handleplaner i alle disse sager. Hovedparten af handleplanerne er dog først udarbejdet lang tid efter, afgørelsen er truffet, selvom handleplanen er grundlag for valg af foranstaltning, og derfor som udgangspunkt skal udarbejdes før afgørelsen. I en sag om anbringelse af en ung foreligger handleplanen først 11 måneder efter anbringelsen er effektueret. I en anden sag om familiebehandling udarbejdes handleplanen først 7 måneder efter afgørelsen.

I interviewet med udførerledet bliver det bekræftet, at der ofte mangler handleplaner, når indsatsen starter.

Handleplanerne er mangelfulde

De udarbejdede handleplaner er mangelfulde i den forstand, at de ikke tager udgangspunkt i barnets behov, eller hvordan forældrene skal forbedre deres forældrekompetencer. Der er ikke opstillet målbare mål i handleplanerne, hvilket gør det svært at vurdere, hvornår formålet er opfyldt. Et eksempel er en sag, hvor der i handleplanen står, at målet er, at barnet skal i stabil trivsel. Det er vores vurdering, at det er et ukonkret mål, som det vil være svært for kommunen at følge op på. Endvidere er det svært for barnet, forældre og netværket at vide, hvad stabil trivsel indebærer, da målbeskrivelsen ikke fremgår. Der er i sagerne desuden eksempler på, at udførerledet arbejder med andre mål

end dem, der fremgår af handleplanen. Handleplanen bruges med andre ord ikke som et aktivt styringsredskab i indsatsen.

Udførerleddet oplever, at det er svært at bruge handleplanen som grundlag for udarbejdelse af en behandlingsplan, fordi handleplanen er for overordnet og ikke målrettet det enkelte barn. Udførerleddet oplever i lighed med fundene i sagsvurderingen, at der er behov for mere konkrete og målbare mål i handleplanerne. De oplyser desuden, at handleplanerne ofte bliver mere fokuserede efter, at der har været opfølgning på indsatsen, fordi rådgiverne kender barnet.

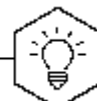
Manglende inddragelse af barnet, forældrene og netværket i fastsættelse af mål for indsatsen i handleplanen

Vi har gennemgået 9 sager, hvor der har været krav om handleplan. I ingen af sagerne fremgår det, at der i forbindelse med udarbejdelsen af handleplanerne er fokus på at inddrage barnet, familien og netværket i udarbejdelse af mål for indsatsen. Af interviewet med udførerleddet fremgår det, at børnene oftest bliver inviteret med til handleplansmøder, fra de er 12 år gamle. Det ses ikke i sagerne, at forældrene er med til at udarbejde målene i handleplanerne og dermed får ejerskab over målene, eller at der bliver talt med familierne om handleplanerne til opstartsmøder for indsatsen. Desuden fremgår det ikke, at der er et tværfagligt samarbejde med eksempelvis skolerne om målene i handleplanerne, selvom nogle af målene involverer barnets skolegang.

Mønstre i kommunens praksis vedr. opfølgning

Følgende afsnit handler om Langeland Kommunes arbejde med opfølgning. Der skal løbende følges op på barnets udvikling og trivsel, og hvorvidt de iværksatte foranstaltninger bidrager til den ønskede forandring. På baggrund af sagens karakter og barnets behov skal det konkret vurderes, hvornår og hvor hyppigt opfølgningen skal finde sted.

Formålet med opfølgningen er at sikre, at foranstaltningen understøtter barnets udvikling og trivsel. Opfølgningen skal hjælpe rådgiveren til at vurdere, om den samlede indsats opfylder barnets behov, om der skal ændres i foranstaltningen og/eller målene for foranstaltningen, eller om den skal ophøre. Her bliver handleplanen et vigtigt redskab. En systematisk opfølgning med inddragelse af barnet, forældrene og de parter, der er involveret, både i de konkrete indsatser og i barnets hverdagsliv, er helt afgørende for, at der sikres progression i barnets udvikling og trivsel.

Kvalitet i opfølgning

Der skal løbende følges op på, om en indsats skal fortsætte, ændres eller afsluttes. Som minimum skal der ske opfølgning inden tre måneder efter indsatsen er iværksat og herefter hver sjette måned. Desuden skal der i sager, hvor der er truffet afgørelse om anbringelse som minimum være et tilsyn med barnet eller den unge på opholdsstedet to gange om året.

Rådgiveren skal anvende handleplanen som udgangspunkt for opfølgningen og tage stilling til, om den iværksatte indsats hjælper barnet til en positiv udvikling ud fra de fast-

satte mål i planen. Handleplanen skal ses som et aktivt redskab, der anvendes fra opfølgning til opfølgning, for at rådgiver kan vurdere, om målene er relevante, og om de nås og har afhjulpet bekymringen for barnet.

Der mangler systematik i opfølgning og personrettet tilsyn

I ingen af de ni sager, vi har gennemgået, er minimumsfristerne på henholdsvis tre og seks måneder for opfølgning overholdt. Der er heller ikke foretaget vurderinger af, hvornår der skal følges op på sagerne ud over minimumsfristerne.

Dette billede bekræftes af interviewene med både rådgiverne og udførerledet. Dele af udførerledet fortæller, at det ikke har været muligt at gennemføre de lovpligtige statusmøder, og rådgiverne giver udtryk for, at der kun bliver lavet opfølgninger, hvis forældrene ringer, eller hvis udførerledet indkalder til opfølgning. Der bliver i interviewene med rådgiverne og udførerledet desuden givet udtryk for, at rådgiverne typisk ikke når at forberede sig forud for opfølgningerne, eksempel ved at læse status på indsatsen på forhånd. Almenområdet giver desuden udtryk for, at det ikke er altid, rådgiveren dukker op til opfølgningssmøderne. I de tilfælde bliver mødet gennemført uden rådgiveren.

Det fremgår også af interviewene med både rådgiverne, udførerledet og almenområdet, at der ikke er en klar rollefordeling mellem rådgiverne og udførerledet i forbindelse med opfølgningssmøderne, hvor udførerledet som oftest laver dagsordener, er mødeleder og tager referat. Udførerledet giver udtryk for, at de kompenserer for travlhed hos rådgiverne, og at de ønsker, at rådgiverne tager ansvaret for opfølgningen. De giver samtidig udtryk for, at hvis der er tale om konfliktfyldte anbringelser, bliver opfølgningssmøderne holdt hos forvaltningen med rådgiveren som mødeleder.

Det fremgår desuden af interviewene med rådgiverne, at det varierer, om handleplanen bliver brugt til opfølgningssmøderne, som det ellers er tiltænkt. Dele af udførerledet oplever, at der på det seneste er sket en forbedring i den forstand, at handleplanerne oftere bliver brugt og målene revideret på baggrund af opfølgningssmøderne.

I de sager, vi har gennemgået om anbringelse, ser vi ikke, at kravet om tilsyn med barnet på anbringelsesstedet minimum to gange årligt, er overholdt. Der er desuden et eksempel på, at tilsynet foregår på forvaltningen og ikke på anbringelsesstedet, som loven tilsiger.

Der mangler faglige vurderinger på baggrund af opfølgningen

I de sager, vi har gennemgået, har kommunen som udgangspunkt ikke foretaget en faglig vurdering på baggrund af opfølgningen. Det fremgår med andre ord ikke, hvad opfølgningen giver anledning til, om indsatsen fortsat er den rette, og om målene i handleplanen skal justeres. I sagerne om anbringelse er der eksempler på, at kommunen skriver, at den unge er velanbragt, men det fremgår ikke, hvilke oplysninger den faglige vurdering bygger på.

Mangelfuld inddragelse af barnet, forældre og netværk som led i opfølgningen

Der ses ikke en systematisk inddragelse af barnet, forældre og netværk i forbindelse med opfølgning i de gennemgåede sager. Der er eksempler på, at der har fundet samtaler sted med barnet eller forældrene, men der ses ikke en systematik på tværs af sagerne i forhold til, hvem der bliver inddraget i opfølgningen.

Af interviewet med almenområdet fremgår det, at de ikke bliver inviteret med til opfølgningen af rådgiverne. Det bekræftes af udførerleddet, som ikke oplever, at rådgiverne inviterer det professionelle netværk. Udførerleddet inviterer selv det professionelle netværk, når de oplever, at det giver mening, og almenområdet fortæller i overensstemmelse med det, at de nogle gange bliver inviteret af udførerleddet eller af forældrene.

Der ses ikke i sagerne, at det private netværk bliver inddraget i opfølgningen.

Øvrige opmærksomhedspunkter i sagsbehandlingen

I det følgende præsenteres opmærksomhedspunkter, der går på tværs af pejlemærkerne eller mønstre, der i øvrigt viser sig i kommunens sagsbehandling.

Langsommelig sagsbehandling og manglende systematik

Generelt er der langsommelighed i de gennemgåede sager. Der er ikke en tydelig systematik, der sikrer det overblik og sammenhæng i sagsbehandlingen, som ellers bliver understøttet af lovgivningen.

Mangelfuld journalføring

Journalføringen fremstår ustruktureret og fragmenteret, og journalnotaterne er mangelfulde. Det ses ved, at det ikke er beskrevet, hvad formålet med mødet er, hvem der deltager i mødet, hvem der har hvilke perspektiver, hvad der bliver aftalt, og hvad den faglige vurdering på baggrund af mødet er. Ligeledes mangler der løbende faglige vurderinger i sagerne.

Behov for opmærksomhed på afgørelsesdatoer og iværksættelsesdatoer

Det fremgår generelt ikke af sagerne, hvilken dato kommunen træffer en afgørelse efter serviceloven § 52, stk. 3. Det fremgår heller ikke altid, hvilken dato afgørelsen efter § 52, stk. 3 effektueres. Det er problematisk i forhold til systematikken i sagen, overholdelsen af servicelovens regler og borgerens retssikkerhed.

4. anbefalinger til Langeland Kommune

Dette kapitel præsenterer Task Forcens anbefalinger til Langeland Kommunes videre udviklingsarbejde. Anbefalingerne er inddelt efter rapportens afsnit.

På baggrund af analysen giver Task Forcen en række konkrete anbefalinger til Langeland Kommune. Analyserapporten er et billede af situationen, som den var, da data blev gennemgået. Der kan derfor være nogle af vores anbefalinger, som ledelsen allerede har ageret i forhold til.

Vi ser hos både ledelse og rådgivere i Langeland Kommune et stort ønske og engagement i at sikre en lovmedholdelig sagsbehandlingen af god kvalitet med brug af socialfaglige metoder.

Overordnet ser kommunen mange af de samme forandringsbehov, som Task Forcen har identificeret, og der er enighed om behovet for et fælles fagligt fundament, øget systematik og ensartethed i sagsarbejdet. Ligeledes er der enighed om behovet for en overordnet ramme for Familieafdelingens arbejde i form af strategier, visioner og målsætninger, ligesom der er enighed om behovet for at styrke det tværfaglige samarbejde.

Task Forcen har identificeret behov for et fælles velkendt børnesyn på tværs af kommunen og i tråd hermed en øget inddragelse og et styrket samarbejde med børn og familier. Herudover ser vi et behov for kontinuerlig fremadrettet drift, løbende faglige vurderinger og korrekt journalisering i sagerne. Vi ser desuden et behov for, at rådgiverne modtager tilstrækkelig oplæring og faglig sparring, og at rammerne for deres arbejde i øvrigt understøtter, at de kan levere lovmedholdelig sagsbehandling af god kvalitet.

Vi er opmærksomme på Langeland Kommunes ønske om at prioritere en tidlig, forebyggende tilgang og er enige i vigtigheden af dette. Samtidig finder vi det relevant, at kommunen overvejer og prioriterer, hvilke initiativer der skal igangsættes og hvornår, så det sikres, at igangsatte tiltag bliver forankret og implementeret.

I det følgende præsenteres Task Forcens samlede anbefalinger, som kommunen og Task Forcen i samarbejde prioriterer og omsætter i den efterfølgende udviklingsfase.

Overordnet styring og faglig ledelse

Politik, strategi og styring

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At udarbejde et fælles tværgående børnesyn og implementere det i den daglige praksis.
- At udarbejde og implementere styringsdokumenter, herunder strategier, visioner og målsætninger.

- At udarbejde og implementere arbejdsgangsbeskrivelser og kvalitetsforståelser for sagsarbejdet.
- At udarbejde en kompetenceplan for bevillingskompetencen i Familieafdelingen.

Ledelsesinformation, ledelsestilsyn og sagssparring

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- Systematisk at udføre overordnet og tematiseret ledelsestilsyn samt benytte viden herfra til at sikre læring og igangsætte initiativer, der sikrer lovmedholdelighed og god kvalitet i sagsbehandlingen.
- Fortsat systematisk at afrapportere ledelsesinformation og sikre større sammenhæng til styring af området.
- At styrke oplæring af nye medarbejdere.
- At understøtte at rådgiverne oplever større sammenhæng mellem omfang af faglig sparring og det oplevede behov.
- At sikre at prioriteringer i rådgivernes arbejdsopgaver sker ud fra en faglig vurdering.

Tværfagligt samarbejde

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At styrke det tværfaglige samarbejde mellem Familieafdelingen, udførerledet og almenområdet.
- At tydeliggøre rammer, formål, ansvar og metoder i det tværfaglige samarbejde og implementering i de tværfaglige fora.

Øvrige opmærksomhedspunkter

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At Familieafdelingen arbejder aktivt med at styrke relationen med familierne, så kontakten er båret af såvel anerkendelse som nysgerrighed og forståelse for familiernes situation.

Kvalitet i sagsbehandlingen

Tværgående anbefalinger

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At Familieafdelingen sikrer lovmedholdelighed i alle faser af et sagsforløb.
- At Familieafdelingen styrker fremdrift og systematik i sagsbehandling.
- At Familieafdelingen sikrer en journalføring, der tydeligt adskiller faktiske oplysninger, perspektiver, observationer, aftaler og faglig vurdering.
- At der fremgår løbende faglige vurderinger i hele sagsforløbet.
- At der benyttes fælles socialfaglige metoder gennem hele sagsbehandlingen.

Inddragelse

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At Familieafdelingen styrker inddragelsen af børn og familier samt af deres private og professionelle netværk i sagerne.
- At forældrenes og barnets perspektiv inddrages aktivt i hele sagsforløbet.

Faglig udredning

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At analysere barnets behov ud fra viden om barnet, afdækning af forældrenes kompetencer, familieforhold og netværk og sammenholde dette med relevant socialfaglig viden.

Valg af indsats

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At benytte handleplanen som redskab til valg af indsats for at sikre, at den valgte indsats bedst imødekommer barnet og familiens behov.

Opfølgning

Task Forcen anbefaler Langeland Kommune:

- At benytte handleplanen som aktivt styringsredskab
- At foretage kontinuerlig opfølgning og faglig vurdering af, hvorvidt en iværksat indsats imødekommer barnets behov.

Bilag 1 Datakilder og metode

Dette bilag uddyber de datakilder og metoder der ligger til grund for Task Forcens analyse og dermed for rapporten.

Skriftligt materiale

Langeland Kommune har indsendt forskellige dokumenter til Task Forcen. Det drejer sig blandt andet om politikker på børne- og ungeområdet samt arbejdsgange og øvrige dokumenter, der tegner et billede af organiseringen af sagsbehandlingen i kommunen. Dette skriftlige materiale er blevet gennemgået af Task Forcen forud for interviewene for at kvalificere de spørgsmål, der stilles her. Derudover har Task Forcen anvendt materialet til at belyse, om der er sammenhæng imellem de skriftlige materialer og kommunens praksis.

Selvevaluering og dialog med den faglige ledelse på afdækningsdag

Task Forcen har sammen med kommunens ledelse drøftet og udfyldt en selvevaluering i forhold til tematikkerne:

- Ledelsestilsyn, ledelsesinformation og sagsvurdering
- Arbejdsgangsbeskrivelser og arbejdsgrundlag
- Rammer og struktur for faglig sparring
- Medarbejdernes faglige vidensniveau
- Forandringsparathed og barrierer herfor

Det er Task Forcen, der har truffet beslutning om den endelige skalering ud fra viden og kendskab til landets øvrige kommuner.

Interview

Task Forcen har afholdt en række semistrukturerede gruppeinterviews med ledere, medarbejdere og samarbejdspartnere i kommunen. Der er foretaget 5 interview med i alt 16 personer. Tabel 1 herunder giver et overblik over interviewgrupperne og antallet af interviewpersoner.

Tabel 1. Interviewgrupper og interviewpersoner.

	Antal interviewpersoner
Rådgivere	6
Øverste ledelse	1
Udførerleddet	5
Almenområdet (skole, dagtilbud, PPR)	4
<i>Samlet antal interviewpersoner</i>	16

De interviewede kan, uanset deres organisatoriske placering, kun udtale sig om udfordringerne i sagsarbejdet set ud fra deres eget perspektiv. Det følger heraf, at de problemstillinger der fremhæves i Task Forcens analyse på baggrund af interviewene ikke nødvendigvis fremstår lige tydeligt eller betydelige i alle dele af organisationen.

Dialog med den faglige ledelse i kommunen på møder

Task Forcen har afholdt en afdækningsdag med den faglige ledelse, hvor der bl.a. har været fokus på nuværende praksis, kendskab til og brug af ledelsestilsyn samt ledelsens oplevede forandringsbehov.

ICS-barometer

Kommunens rådgivere og faglige ledelse har udfyldt et elektronisk ICS-barometer, hvor de har svaret på spørgsmål om deres brug af ICS, hvordan ICS understøtter den daglige praksis både i forhold til sagsbehandlingen, mødet med borgerne og den faglige sparing.

Task Forcens sagsvurdering

Task Forcen har foretaget en faglig vurdering af 12 af Langeland kommunes aktuelle sager.

Task Forcen har modtaget 9 sager hvor der er truffet afgørelse om foranstaltning efter servicelovens § 52, stk. 3 og 3 sager hvor der er truffet beslutning om servicelovens § 11 stk. 3.

Sagsvurderingen har til formål at give en pejling af den aktuelle kvalitet i sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet, med afsæt i de fire pejlemærker for kvalitet; inddragelse, faglig udredning, valg af indsats og opfølgning. Sagsvurderingen belyser mønstre i sagsbehandlingen.

Sagsvurderingen bruges til at afdække, dokumentere og kvalificere styrker og udfordringer i sagsbehandlingen til brug for Task Forcens analyse og anbefalinger samt det videre udviklingsarbejde i kommunen.

Social- og Boligstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

www.socialstyrelsen.dk